

تأثیر چند ترکیب بر جمعیت میکروبی محلول گلچای گل بریدنی نرگس شیراز

چوکار، محمد مهدی^۱، محسن کافی^۲ و عبدالحسین ابوطالبی^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باگبانی دانشگاه آزاد جهرم، ^۲ بخش علوم باگبانی
دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران و ^۳ بخش علوم باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه
آزاد جهرم

از آنجایی که یکی از عوامل کاهش عمر و افزایش ثلفات گل‌های بریدنی، بر هم خوردن روابط
آبی گل در اثر رشد و افزایش جمعیت میکروبی محلول نگهدارنده گل بریده می‌باشد، این
پژوهش به منظور یافتن مناسبترین ترکیب جهت کنترل جمعیت میکروبی محلول‌های
نگهدارنده گل بریدنی نرگس شیراز که یکی از گل‌های بریدنی سوچدار بومی ایران بوده و در
شیراز به طور گسترده تحت کشت می‌باشد، انجام گرفت. بدین منظور شاخه‌های گل بریدنی
نرگس شیراز تحت ۱۷ تیمار قرار گرفته و به فواصل دو روز یکبار از محلول نگهدارنده
گلچای نمونه‌گیری شده و پس از رفیق سازی به روش شمارش صفحه‌ای تعداد میکروبها
تعیین و نوع آنها مشخص گردید. تیمارها عبارت بودند از: آب معمولی به عنوان شاهد، آب
مقطر، سیتریک اسید (۱۵۰، ۳۰۰ و ۴۵۰ میلی‌گرم در لیتر)، ۸-هیدروکسی کوینولین سیترات
(۲۰۰، ۳۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر)، کلسیم هیپوکلرایت (۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم در
لیتر)، سدیم هیپوکلرایت (۴۰۰، ۶۰۰ و ۸۰۰ میلی‌گرم در لیتر) و سولفات آلمینیوم (۲۰۰، ۴۰۰
و ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر). مؤثرترین ترکیب جهت کنترل جمعیت ورشد میکروبی تیمارهای ۸-
هیدروکسی کوینولین سیترات بودند که در آنها حتی پس از گذشت ۶ روز، میکروبی دیده
نشد. سولفات آلمینیوم کم تأثیرترین ترکیب بود. مخمرها بیشترین میکروارکانیزم موجود
در محلول گلچای گل بریدنی نرگس شیراز بودند و بعد از آنها باسیلوس‌ها عمده‌ترین
میکروب محلول گلچای بودند.